

Macrochloa tenacissima (L.) Kunth

Espart, totxa, totxera

DESCRIPCIÓ

Planta perenne de fins a 1,5 m d'alçada i aspecte robust. Les fulles són junciformes, de secció cilíndrica i punta suau. Cap als mesos d'estiu apareixen les flors agrupades en una llarga i estreta inflorescència de fins a 35 cm de longitud. Les glumes de la flor són grans, llargament punxegudes i escarioses, mentre que l'aresta, que és robusta, es troba retorçada en espiral i va proveïda de llargs pèls blancs a la part inferior de l'angle.

ECOLOGIA

Es desenvolupa en condicions de sequedat i aridesa, suportant precipitacions inferiors als 200 L / any, amb tendència a sòls calcaris, encara que pot créixer també en sòls no carbonatats. Forma grans extensions trucades espartars.

DISTRIBUCIÓ

L'espart és una planta de la Mediterrània Occidental, de distribució iber-magribina, és a dir, la seua àrea s'estén per les zones més àrides de la península Ibèrica (especialment al sud-est i llevant, amb grans poblacions a Andalusia oriental, Castella-la Manxa, Múrcia, sud de Madrid, Alacant i Eivissa, esporàdica en el sud de Catalunya) i pel Magrib, sobretot pels alts altiplans previs al desert del Sàhara.

MÉS INFORMACIÓ

- https://es.wikipedia.org/wiki/Macrochloa_tenacissima
- <http://herbarivirtual.uib.es/es/general/80/especie/macrochloa-tenacissima-l-kunth>

CURIOSITATS

La paraula "espart" està probablement relacionada amb Esparta, per la idea de resistència, i amb l'adjectiu "espiral", per les fibres flexibles.

És una planta utilitzada des d'antic en corderia, elaboració de pasta de paper, teixits i artesanies, especialment cistelleria.

Macrochloa tenacissima (L.) Kunth

Esparto, atocha

DESCRIPCIÓN

Planta perenne de hasta 1,5 m de altura y aspecto robusto. Las hojas son junciformes, de sección cilíndrica y punta suave. Hacia los meses de verano aparecen las flores agrupadas en una larga y estrecha inflorescencia de hasta 35 cm de longitud. Las glumas de la flor son grandes, largamente puntiagudas y escariosas, mientras que la arista, que es robusta, se encuentra retorcida en espiral y va provista de largos pelos blancos en la parte inferior del ángulo.

ECOLOGIA

Se desarrolla en condiciones de sequedad y aridez, soportando precipitaciones inferiores a los 200 L/año, con tendencia a suelos calizos, aunque puede crecer también en suelos no carbonatados. Forma grandes extensiones llamadas espartales.

DISTRIBUCIÓN

El esparto es una planta del Mediterráneo Occidental, de distribución íbero-magrebí, es decir, su área se extiende por las zonas más áridas de la península ibérica (especialmente el sureste y levante, con grandes poblaciones en Andalucía oriental, Castilla-La Mancha, Murcia, sur de Madrid, Alicante e Ibiza, esporádica en el sur de Cataluña) y por el Magreb, sobre todo por las altas mesetas previas al desierto del Sahara.

MÁS INFORMACIÓN

- https://es.wikipedia.org/wiki/Macrochloa_tenacissima
- <http://herbarivirtual.uib.es/es/general/80/especie/macrochloa-tenacissima-l-kunth>

CURIOSIDADES

La palabra “esparto” está probablemente relacionada con Esparta, por la idea de resistencia, y con el adjetivo “espiral”, por las fibras flexibles.

Es una planta utilizada desde antiguo en cordelería, elaboración de pasta de papel, tejidos y artesanías, especialmente cestería.